



Βόλος, 27/09/2012

Ορθόδοξοι αδελφοί μας από τις γειτονιές του κόσμου, Αγαπημένοι μας φοιτητές, αναζητητές της γνώσης που ελευθερώνει, Πολύτιμοι συνεργάτες των ανθρωπίνων επιστημών, Φίλτατοι συνάδελφοι της ψυχικής υγείας, Σεβαστοί πατέρες της διακονίας των ανθρωπίνων υπάρξεων και Χαριτωμένοι επίσκοποι των ορθόδοξων ευχαριστιακών κοινοτήτων που επισκοπεείτε στην διαφύλαξη της ομορφιάς που δικαιούμαστε να ζούμε, σας καλωσορίζω στο 5^ο Διεθνές Συνέδριο Ορθοδόξων Ψυχοθεραπευτών.

Καλούμαστε να αξιοποιήσουμε την ευλογία του μοιράσματος των εμπειριών μας και των αναζητήσεών μας. Η πεποίθησή μας είναι ότι η κοινότητα των Ορθοδόξων ψυχοθεραπευτών είναι κάτι πολύ σημαντικότερο από το άθροισμα των μελών της, καθώς το «Όπου είσαστε δύο ή τρεις συναθροισμένοι στο όνομά Μου, είμαι και εγώ μαζί σας!», δεν είναι ένα απόσπασμα, ένα χωρίο, από κάποιο σημαντικό βιβλίο του παρελθόντος, αλλά μια γνώριμη εμπειρία, που μας δίνει το θάρρος να υπάρχουμε στο όνομά Του.

Η αυθεντική ορθόδοξη παράδοση στο διάβα των αιώνων έχει μείνει μακριά από τις κάθετες γραμμές που διαχωρίζουν το πνευματικό από το υλικό, το ιερό από το κοσμικό, την πίστη από την γνώση. Παρ' όλα αυτά, πριν από κάποια, όχι και τόσο πολλά χρόνια, υπήρχαν ερωτήματα για την ύπαρξη ενός τέτοιου εγχειρήματος και για την χρησιμότητα της ψυχοθεραπευτικής επιστήμης. Βέβαια οι αντιδράσεις αυτές είναι κατανοητές αν αντιληφθούμε την συμπλεγματική άρνηση της πίστης από κάποιες τάσεις της Ψυχολογίας και από κάποιους σκαπανείς της. Αλλά τα εμπνευσμένα μηνύματα που προηγήθηκαν τόσο από τον χώρο της Ποιμαίνουσας Εκκλησίας, όσο και από τους φορείς της Ψυχοθεραπείας, κλείνουν οριστικά τις παρεξηγήσεις και τους ενδοιασμούς.

Η ταυτότητα του Ορθοδόξου Ψυχοθεραπευτή δεν είναι ένα δεδομένο, αλλά ένα ζητούμενο. Αυτοί που είμαστε εδώ δεν είμαστε μία ξεχωριστή τάξη θεραπευτών, δεν είμαστε διατεθειμένοι να προτείνουμε ένα ενιαίο ψυχοθεραπευτικό πρόγραμμα, δεν στοχεύουμε την προώθηση της πίστης μας στους θεραπευόμενους μας, δηλαδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να χρησιμοποιήσουμε την θεραπευτική εξουσία προκειμένου να προωθήσουμε την πίστη μας και τις απόψεις μας.

Είμαστε μια κοινότητα ζώντων προσώπων που γνωρίζουμε τις ανεπάρκειές μας και δεν φαντασιώνουμε ότι φέρουμε τον προσδιορισμό του Ορθοδόξου ως κατάκτηση, αλλά ως υπεράσπιση του δικαιώματός μας να αναζητούμε την ομορφιά του «κατ' εικόνα» σε φθαρτά πρόσωπα και σε φθαρτές σχέσεις. Η πίστη μας δεν είναι ταμπέλα, αλλά οδηγός και εργαλείο ζωής που επιτρέπει το ευχαριστιακό βίωμα στην καθημερινότητα, παρά τις όποιες σκληρές δυσκολίες και ίσως χάρις σ' αυτές.

Το πρόγραμμα του συνεδρίου και κυρίως η ποιότητα των εισηγητών υπόσχονται μια συναρπαστική πρόσκληση – πρόκληση, που θα μας επιτρέψει να αλληλοσχετιστούμε και να εμπλουτιστούμε με την διαδραστικότητά του, όχι μόνο τις ώρες των εργασιών, όσο και στην διάρκεια των υπόλοιπων στιγμών. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο που επιλέξαμε τον Βόλο ως τόπο οργάνωσής του, καθώς θεωρήσαμε ότι ο ευλογημένος τούτος τόπος μας προσφέρει μια δυνατότητα να συνυπάρχουμε καθ' όλη τη διάρκεια, γεγονός που θα ήταν δύσκολο στην απεραντοσύνη της Αθήνας και βέβαια πόσο μάλλον που εκτός την ομορφιά της πόλης του Βόλου και του περιβάλλοντός χώρου του, υπάρχει μια ζωντανή εκκλησία που την ποιμαίνει ένας άνθρωπος που αποτελεί τιμή και ελπίδα για την Ορθοδοξία.

Η διακονία μας στην θεραπεία ανθρώπινων υπάρξεων είναι μια μετοχή στο θαύμα της Δημιουργίας. Η αναγνώριση των ατελειών μας δεν μπορεί να είναι μια μίζερη αποδοχή του λίγου, αλλά η συνειδητοποίηση ότι η Χάρης λειτουργεί μέσα από τους ανθρώπους, δίχως να περιορίζεται από την δική τους ανεπάρκεια. Οι αισθητικοί και ηθικιστικοί περιορισμοί δεν μπορούν να σταθούν εμπόδιο στη σχέση μας με τον πάσχοντα άνθρωπο. Οι ενοχές που λειτουργούν εγκλωβιστικά δεν μπορούν να διεκδικούν χώρο σε αναστάσιμες διεργασίες μετάνοιας.

Δεν επιδιώκουμε την επιβολή των θέσεών μας. Δεν μας αφορούν οι ιδεολογικές διακηρύξεις που επιδιώκουν την εξωτερική συμμόρφωση. Δεν επιδιώκουμε να είμαστε ένα κλειστό σύστημα ομοιομορφίας, αλλά μια δυναμική πολυφωνική ομάδα που γνωρίζει να λειτουργεί με όρους αντίστιξης. Επιζητούμε την πίστη που δεν φοβάται την αμφισβήτηση, γιατί ό,τι δεν αντέχει στο φως, δεν είναι δικό της.

Η ορθόδοξη αναφορά μας αποκλείει όλες τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς στο να αντικρίζουμε κάθε άνθρωπο, οποιοδήποτε άνθρωπο, ως όντως ιερό πρόσωπο, δημιουργήμα ενός προσωπικού Θεού. Η ορθόδοξη αναφορά μας θεωρεί την ελευθερία του ανθρώπου να διαχειριστεί τη ζωή του, ως βασικό δεδομένο στη σχέση μας με τους θεραπευόμενους μας. Η αποκατάσταση της αρμονίας των ανθρωπίνων σχέσεων πραγματοποιείται σε μια διεργασία σεβασμού, αγάπης και ευχαριστίας.

Η ορθόδοξη αναφορά μας σχετίζεται με την δική μας ανεπάρκεια να αγαπούμε, όπως και όσο δικαιούμαστε. Σχετίζεται με την επιθυμία της υπέρβασης της βιολογικής υπόστασης και την απελευθέρωσή της. Η ορθόδοξη αναφορά μας αφορά την δημιουργική πνοή που νιώθουμε στην ψυχοθεραπευτική επιστημονική εργασία μας, όταν κάποιες φορές επιτρέπουμε να γινόμαστε καλοί αγωγοί της Χάρης.

Με την ευχή το συνέδριό μας, ένα διεθνές συνέδριο με πολυγλωσσία που δεν αφορά μόνο τις εθνικές διαλέκτους, αλλά και τις διαφορετικές αντιλήψεις, σχολές, ιδιότητες και εμπειρίες να μην είναι μια γνωστική Βαβέλ, αλλά ένα γεγονός Πεντηκοστής, ανοίγω τις εργασίες του συνεδρίου.

Ο Πρόεδρος

Δημήτριος Καραγιάννης